

Harry the Homless Puppy

Holly Webb

Text copyright © 2009 Holly Webb

Copyright ilustrații © 2009 Sophy Williams

Ediție publicată prin înțelegere cu Stripes Publishing Ltd., Londra

Editura Litera

O.P. 53, C.P. 212, sector 4,

București, România

tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;

0752 548 372

e-mail: comenzi@litera.ro

Harry, un cățeluș fără adăpost

Copyright © 2018 Grup Media Litera

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba engleză: Justina Bandol

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Irina Ilie

Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Harry, un cățeluș fără adăpost / trad. Justina Bandol –

București: Litera, 2018

ISBN 978-606-33-3032-2

I. Bandol, Justina

82-93-34=135.1

778.534.6

Holly Webb

HARRY, UN CĂTELUȘ FĂRĂ ADĂPOST

Ilustrații de Sophy Williams

Traducere de Justina Bandol

Pentru Robin și William

Capitolul unu

– Beth, trebuie să mergem, îi spuse tatăl ei cu voce blândă.

Mai aveau puțin până să plece la aeroport.

Beth nu răspunse. Mângâie doar căpșorul alb și moale și urechile castanii ale lui Harry. Nu-și putea opri lacrimile care-i alunecau pe obraji. Cățelușul sări, punându-și lăbuțele pe umărul ei, și-i linse picăturile sărate.

– Ah, Harry, ai să-mi lipsești atât de mult! Nu vreau să-mi iau la revedere de la tine, șopti fetița.

Vocea ei suna atât de trist, încât Harry încetă să mai dea din codița răsucită. Despre ce tot vorbea Beth? Nu-i suna prea bine. Spera că aveau să plece repede din locul acesta: era prea multă gălăgie și mirosea cam ciudat. Păreau să fie o mulțime de alți câini prin preajmă – îi auzea lătrând, mârâind și scâncind. El voia să se întoarcă în casa lui.

– Uite coșul și jucărioarele! spuse mama lui Beth, punându-le în cușcă. Iartă-mă, iubito, dar chiar trebuie să mergem; nu putem întârzia la aeroport. O să fie o călătorie foarte interesantă, nu crezi?

Harry se uită cum coșul, osul lui preferat din cauciuc roșu și peștișorul din plastic scârțâitor erau puse în cușca de sârmă. Beth apăsă de vreo două ori peștișorul pentru el, făcându-l să chițâie, apoi se frecă la ochi cu dosul palmei. Harry scoase un scheunat nedumerit și o privi cu ochii lui mari, castanii. Ce se petrecea?

– Ah, mami, își dă seama că se întâmplă ceva rău, spuse Beth în timp ce se ridica.

– Nu-ți face griji! îi spuse cu înțelegere fata care lucra la adăpostul de animale. O chema Sally și părea drăguță, dar Beth își dorea să n-o fi întâlnit niciodată. O să-și găsească foarte curând un cămin confortabil, sunt sigură. E un cățeluș prea simpatic ca să rămână mult timp la noi, iar puii din rasa Jack Russell sunt foarte căutați.

Beth încuviință din cap, ștergându-și lacrimile cu mânăca. Probabil că ar fi trebuit să se bucure – firește că nu voia ca Harry să stea în adăpost multă vreme, singur și nefericit în cușca lui nu tocmai spațioasă. Dar nu voia nici să-l ia altcineva! Era cățelușul ei.

Îl primise abia de două luni, dar tatăl ei venise cu vestea că firma la care lucra îl trimitea în America pentru trei ani. În prima clipă, perspectiva de a locui la New York păruse foarte interesantă, dar aproape imediat fetița se gândise la Harry. Oare lui avea să-i placă?

Și apoi tatăl ei spusese că nu-l puteau lua. Că ar fi fost prea dificil să-l pună în carantină și că urma să locuiască într-un apartament de bloc în care nu puteau ține câini. Pe Harry trebuiau să-l lase aici, și, cum nu aveau pe nimeni care să-l primească, nu le rămânea decât să-l ducă la un adăpost – căminul câinilor nedoriti. Ceea ce nu părea drept, pentru că Beth își dorea foarte mult să-l aibă.

– O să vă scriem când îi găsim un nou stăpân, promise Sally. În curând. N-am nicio îndoială că va avea un cămin minunat.

Lui Beth îi veni să strige că Harry avea deja un cămin minunat, dar nu făcu decât să încuviințeze din cap, după care tatăl ei îi deschise ușa să iasă – și foarte bine, pentru că fetița plângea atât de tare, încât nu mai vedea nimic în fața ochilor.

Harry scânci după ea, zgâriind ușa de sârmă. Beth plângea! Ceva era în neregulă, cu atât mai mult cu cât ea pleca... Cățelușul scheună trist timp de două ore, apoi, de oboseală, adormi.

Când se trezi, Beth tot nu se întorsese.

– Ah, ia uită-te la cățelușa asta! spuse Grace cu jind. E labrador. Nu ți se pare frumoasă?

Mama îi zâmbi.

– N-avem atâta spațiu, Grace, știi foarte bine. Deși e într-adevăr foarte frumoasă. Are niște ochi minunați.

– Atunci poate un câine micuț, de pildă, un Jack Russell! Grace începu să caute nerăbdătoare pe site-ul adăpostului, uitându-se după câini de talie mai mică. E o rasă de terieri simpatici, care erau folosiți cândva la vânat șobolani. Sunt foarte inteligenți și nu sunt mari! Sigur ar încăpea la noi în casă!

Părea încântată de ideea ei.

– N-ar încăpea, Gracie. Și să știi că trebuie să pleci de la calculator, pentru

că am nevoie să mă uit pe site-ul firmei de imobiliare, să văd dacă au mai adăugat vreun apartament.

Soții Winter încercau să se mute, pentru că în apartamentul lor nu prea mai încăpeau toți, mai ales acum, când Grace și fratele ei Danny crescuseră.

– N-are rost, Gracie, oftă Danny, strecurându-se pe după spătarul scaunului de la birou ca să se ducă la bucătărie să mai facă niște pâine prăjită. Încerc de ani de zile să-i conving să luăm și noi un câine.

Mama se încruntă la el.

– Te rog să nu începi, Danny! Știți amândoi foarte bine că nu avem loc. Nu e drept să înghesuim un câine, chiar și unul foarte mic, într-un apartament

de bloc. Dacă aveam un pic de curte, poate. Dar nu la etajul șapte!

Grace încuviință din cap. Știa, într-adevăr, că așa stăteau lucrurile, dar din când în când izbutea să se convingă că nu e adevărat, măcar pentru un minut. Se apucă din nou să-și amestece cerealele și-și imaginează că aleargă prin parc cu un superb labrador negru sau cu un mic Jack Russell pătat care zdupăie cu pași mărunți pe lângă ea. Dacă oricum se mutau... Oare nu putea să speră că aveau să ia un apartament cu puțină curte?

Luă o lingură de cereale, în timp ce gândul îi zbura aiurea.

– Ai grijă, te rog, să nu verși pe tastatură! o avertiză mama.